

כהוראת מו"ר שר בית הזוהר המקובל האלוכי
ר' בנימו שמואלי שליט"א

(דף קצ"ז ע"א) מבול בכל עלמא, ולא יהא ביה הוא אתר, כמה דכתיב בגדעון, (שופטים ו) ויהי חרב אל הגזה לבדה. או לנטרא ליה פארעא דישראל, דכתיב ביה, (יחזקאל כב) לא גשמה ביום זעם, דלא נחתו עליה מי טופנא.

אלא, פיון דמחבלא נחת לעלמא, מאן דלא סגיר גרמיה, ואשתכח קמיה באתגלייא, אתחייב בנפשיה, דאיהו קטיל גרמיה. מנא לן. מלוט, דכתיב, (בראשית יט) המלט על נפשך אל תביט אחריה. מאי טעמא אל תביט אחריה. בגין דמחבלא אזיל בתר כתפוי, ואי אהדר רישיה, ואסתפל ביה אנפין באנפין, יכיל לזוקא ליה.

ועל דא כתיב, (בראשית ז) ויסגור יי בעדו. דלא יתחוי קמי מחבלא, ולא ישלוט עליה מלאך המות. ועד דהוו טמירין, מיתו תליסר גוברין במתא. אמר רבי שמעון, בריה רחמנא, דלא אסתפל בדיוקניכו מלאך המות.

ויקהל משה וגו'. (שמות לה) אהדר לון כמלקדמין, עובדא דמשפנא. אמר רבי חייא, פלא כמה דאתמר. ועובדא דמשפנא לא אתעביד אלא מישראל בלחודייהו, ולא מאינון ערב רב, בגין דאינון ערב רב אמשיכו ליה למלאך המות לנחתא לעלמא. פיון דאסתפל משה ביה, אשדי לאינון ערב רב, לבר, וכניש לון לישראל בלחודייהו, דא הוא דכתיב ויקהל משה וגו'.

רבי שמעון פתח, (משלי ל) מי עלה שמים וירד מי אסף רוח בחפניו מי צרר מים בשמלה מי הקים כל אפסי ארץ מה שמו ומה שם בנו פי תדע. האי קרא הא אוקימנא, וכמה סמכין אית ביה. וכלא בקודשא בריה הוא אתמר, דאיהו כלא. ואתמר, מה שמו ומה שם בנו פי תדע, דא קדשא בריה הוא. מה שמו יהו"ה. ומה שם בנו, ישראל דכתיב, (שמות ד) בני בכרי ישראל, והא אוקימנא. מי עלה שמים. הא אוקמוה, דא משה, דכתיב, (שמות כד) ואל משה אמר עליה אל יי.

דבר אחר מי עלה שמים, דא אליהו, דכתיב ביה (מלכים ב) ויעל אליהו בסערה השמים. וכי היך יכיל אליהו לסלקא לשמים. והא בלהו שמים, לא יכלין למסבל, אפילו גרעינא כחרדל מגופא דהאי עלמא, ואת אמרת ויעל אליהו בסערה השמים.

אלא כמה דאת אמר, (שמות יט) וירד יי על הר סיני. וכתיב (שמות כד) ויבא משה בתוך הענן ויעל אל הרה. וכי קדשא בריה הוא דההו בטורא דסיני, וכתיב (שמות כד) ומראה כבוד יי פאש אוכלת פראש הרה, איך יכיל משה לסלקא לגביה. אלא במשה כתיב, ויבא משה בתוך הענן ויעל אל הרה. דעאל גו עננא, כמאן דאתלבש בלבושא. הכי נמי אתלבש בעננא, ועאל בגויה. ובעננא אתקריב לגבי אשא, ויכיל למקרב. אוף הכי אליהו, דכתיב ויעל אליהו בסערה השמים, דעאל בההיא סערה, ואתלבש ביה בההיא סערה, וסליק לעילא.

ורזא אשפחנא, בספרא דאדם קדמאה, דאמר באינון תולדות דעלמא, רוחא דא יהא דיחות לעלמא פארעא, ויתלבש בגופא, ואליהו שמייה. ובההוא גופא יסתלק, ואשתליל מגופיה, וישתאר בסערה. וגופא דנהורא אחרא יזדמן ליה, למחוי גו מלאכי. וכד יחות, יתלבש בההוא

גּוּפָא, דִּישְׁתָּאָר בְּהוּא עֲלָמָא, וּבְהוּא גּוּפָא יִתְחַזִּי לְתַתָּא, וּבְגּוּפָא אַחְרָא יִתְחַזִּי לְעִילָא. וְדָא
אִיהוּ רְזָא, דְּמִי עָלָה שְׁמַיִם וַיֵּרֶד. לֹא הָיָה בָר נֶשׁ דְּסָלִיק לְשַׁמְיָא רּוּחָא דִּילֵיהּ, וְנִחִית לְבַתָּר
לְתַתָּא, בַּר אֱלֹהִי, דְּאִיהוּ סָלִיק לְעִילָא וְנִחִית לְתַתָּא.

דְּבַר אַחַר מִי עָלָה שְׁמַיִם, דָּא אֱלֹהִי. וַיֵּרֶד, דָּא יוֹנָה, דְּנִחַת לִיהּ נּוֹנָא גּוּ תְהוּמִי, לְעַמְקֵי יַמָּא. יוֹנָה
מִחִילָא דְּאֱלֹהִי קָא אַתָּא, אֱלֹהִי סָלִיק, יוֹנָה נְחִית, דָּא שְׂאִיל נְפִשְׁיָה לְמִימַת, וְדָא שְׂאִיל נְפִשְׁיָה
לְמִימַת, וּבְגִין כּד אַקְרִי בְּן אַמְתִּי. וּבְתִיב, (מלכים א יז) וַיְדַבֵּר יְיָ בְּפִיָּה אַמְתִּי.

מִי צָרַר מַיִם, דָּא אֱלֹהִי, דְּצָרִיר צָרוּרָא דְּמַיָּא בְּעֲלָמָא, וְלֹא נְחִיתוּ טַלָּא וּמַטְרָא דְּשַׁמְיָא. בְּשַׁמְלָה,
דָּא אֱלֹהִי, דְּהָוָה (נ"א מְחֵי בְּאֲדַרְתֵּיהּ) מִיִּיתִי (דף קצ"ז ע"ב) אֲדַרְתֵּיהּ לְמַעַבְד נְסִין. מִי אָסַף רּוּחַ בְּחַפְנֵי,
דָּא אֱלֹהִי, דְּאֲהַדְרַר רּוּחָא דְּבַר נֶשׁ לְגוּ מַעוּי. (אָסַף כְּמָה דְּאֲתַמָּר (מלכים ב ה) וְאָסַף הַמְצוֹרֶע).

מִי הִקִּים כָּל אַפְסֵי אָרְץ. דָּא אֱלֹהִי, דְּלְבַתָּר דְּצָרַר מַיִם, וְאֹמִי עַל (ס"א מַטְרָא) שְׁמַיָּא לְבַתָּר אֲהַדְרַר
בְּצִלוּתֵיהּ, וְאֹקִים כָּל עֲלָמָא, וְנִחִית מַטְרָא, וְאֲתִיְהִיב מְזוּנָא לְכָלָא. מַה שְׁמוֹ, דָּא אֱלֹהִי. וּמַה
שְׁם בְּנוֹ, דָּא אֱלֹהִי. מַה שְׁמוֹ, כּד סָלִיק לְעִילָא, אֱלֹהִי. וּמַה שְׁם בְּנוֹ, כּד נְחִית לְתַתָּא, וְאֲתַעְבִּיד
שְׁלִיחָא לְמַעַבְד נְסִין, אֱלֹהִי שְׁמִיָּה.

דְּבַר אַחַר מִי עָלָה שְׁמַיִם, דָּא קַדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא, כְּמָה דְּאֹקִימָנָא. וְרְזָא דְּמַלְחָה, מ"י, וְהָא אֹקִימָנָא.
וְהָא אִיהוּ רְזָא דְּרִתִּיכָא עֲלָאָה, אַרְבַּע סְטֵרִין דְּעֲלָמָא, דְּאִינוּן יְסוּדֵי קַדְמָאֵי דְּכָלָא, וּכְלָהוּ תַלְיִין
בְּהוּא אַתָּר עֲלָאָה דְּאֲקִרִי מ"י, כְּמָה דְּאֲתַמָּר.

תָּא חֲזִי, כּד קִימָא שְׁעֵתָא דְּרַעוּתָא כְּמִי קַדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא, לִיְחֻדָּא רְתִיכָא עֲלָאָה (ס"א בְּרִתִּיכָא
תַתָּאָה) לְמַהוּי כָּלָא חַד. כְּדִין קָלָא נְפִיק, מִהוּא אַתָּר עֲלָאָה קַדִּישָׁא, דְּאֲקִרִי שְׁמַיִם, וּכְנִישׁ כָּל
אֱלִין קַדִּישִׁין דְּלְתַתָּא, וְכָל אִינוּן רְבִרְבִין קַדִּישִׁין, וּמִשְׁרַיִין עֲלָאִין, לְמַהוּי כְּלָהוּ זְמִינִין בְּחַדָּא, הָדָא
הוּא דְּכַתִּיב, וַיְקַהֵל מֹשֶׁה, דָּא רְזָא דְּשְׁמַיִם. אֵת כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אֱלִין אִינוּן תְּרִיסַר מִשְׁרַיִין
עֲלָאִין קַדִּישִׁין.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים. וּמַאי קָאָמַר זֶה הַדְּבָר וְגו', קָחוּ מֵאֲתַכֶּם תְּרוּמָה, אֶת־תְּקֻנוֹת כְּלִכּוֹן, לְסַלְקָא עֲלֵיכּוֹן,
וּלְמִיטַל עֲלֵיכּוֹן, יִקְרָא דְּכַרְסֵיָּא קַדִּישָׁא, לְסַלְקָא לְעִילָא.

אַפְרִישׁוּ מִנֵּיכּוֹ אִינוּן יְקִירִין, אִינוּן רְבִרְבִין עֲלָאִין, לְסַלְקָא לְהַחִיא תְּרוּמָה, רְזָא דְּכַרְסֵיָּא קַדִּישָׁא,
לְאֲתַחְבְּרָא בְּאַבְהֵן, (נ"א בְּבַעֲלָה) דְּהָא מַטְרוֹנִיתָא לֹא אֲתַחְזִי לְמִימֵי לְבַעֲלָה, אֲלָא בְּאִינוּן בְּתוּלְתָן
עוֹלְמָתָהָא, דְּיִיתוּן עִמָּה, וּמְדַבְּרִין לָהּ, עַד דְּמַשְׁתַּת לְבַעֲלָה, כְּמָה דְּאֲתַּתְּ אָמַר, (תהלים מה) בְּתוּלוֹת
אַחֲרֵיהּ רַעוּתֵיהּ וְגו', וְכָל כּד לָמָּה, לְמִימֵי לְאֲתַחְבְּרָא בְּבַעֲלָה.

כָּל נְדִיב לְבוֹ, (שמות לה) אֱלִין אִינוּן אַרְבַּע מִשְׁרַיִין עֲלָאִין, דְּבְכָלְלָא דְּלָהוּן פְּלִילִין, כָּל אִינוּן שְׂאָר
מִשְׁרַיִין, וְאֱלִין אִינוּן דְּנַפְקִין בְּאַבְהֵן עֲלָאִין, דְּאֲקִרוּן נְדִיבִים. כְּמָה דְּאֹקְמוּדָה, דְּכַתִּיב, (במדבר כא)
כָּרוּחַ נְדִיבֵי הָעָם, אֱלִין אַבְהֵן.

יְבִיאָהּ, יְבִיאָהּ לָא כְּתִיב, אֶלָּא יְבִיאָהּ, לִיְחִדָּא כְּלָא פְּחָדָא. וְכֵן יְבִיא לָא כְּתִיב, אֶלָּא יְבִיאָהּ, לְסֻלְקָא לָהּ לְגַבֵּי בַעֲלָהּ בִּיקְרָא, פְּמָה דְאַצְטְרִיךְ. אֵת תְּרוּמַת יִי, אֵת לְאַסְגָּאָה, כֹּל אֵינֹון מִשְׁרַיִן עֲלָאִין אַחְרָנִין, לְאַתְחַבְרָא כְּלָא כְּחָדָא, וְאֵינֹון תְּרִיסַר בְּכֻלָּא חָדָא. זָהָב. וְכֶסֶף. וְנַחֲוֹשֶׁת. תְּכֵלֶת. וְאַרְגָּמָן. וְתוֹלַעַת שָׁנִי. וְשֵׁשׁ וְעִזִּים. וְעֵרַת אֵלִים מְאַדְמִים. וְעֵרַת תְּחָשִׁים. וְעֵצֵי שִׁטִּים. וְשִׁמֹן לְמַאֲוָר. וּבְשָׂמִים לְשִׁמֹן הַמִּשְׁחָה. וְלִקְטָרֵת הַסָּמִים. אֵלֶּין אֵינֹון תְּרִיסַר מִשְׁרַיִן עֲלָאִין, וְכֻלֵּילָן פְּלָחוּ פְּחָדָא בְּכֻלָּא דְאַרְבַּע דְאַקְרוּן חֵיוֹת הַקֹּדֶשׁ פְּמָה דְאַתְמַר.

וּכְלָחוּ אֵלֶּין סְלִקִין לְכַרְסֵיָא קַדִּישָׁא, לְאַעֲלָא לָהּ לְעֵילָא, לְאַתְחַבְרָא בְּבַעֲלָהּ, בְּגִין לְמַהֲוֵי כְּלָא חַד, בְּגִין דִּישְׁתַּבַּח עָמָה בִּיקְרָא עֲלָאָה. כְּדִין יְתִיב מְלָכָא עֲלָאָה עַל כּוֹרְסֵיָא קַדִּישָׁא, וְאַתְחַבְרָא אַתְתָּא בְּבַעֲלָהּ, לְמַהֲוֵי כְּלָא חַד. וְכִדִּין, אֵיהוּ חֲדוּתָא דְכְּלָא.

תָּא חֲזִי, הָכָא שְׂאֵרֵי לְמַמְנֵי זָהָב בְּקַדְמֵיתָא, וְכֶסֶף לְבִתָּר, בְּגִין דִּיהֲאֵי חֲשַׁבְנָא מִתְתָּא. אַבְל פַּד אֲתִי לְמַמְנֵי מַחֲוֹשְׁבָנָא דְרִתִּיכָא דְלַעֲיָלָא, שְׂאֵרֵי לְמַמְנֵי מִימִינָא בְּקַדְמֵיתָא, וְלְבִתָּר מִן שְׂמַאלָא. מְנַלָּן. דְכְּתִיב, (חגי ב) לִי הַכֶּסֶף וְלִי הַזָּהָב. כֶּסֶף בְּקַדְמֵיתָא, וְלְבִתָּר הַזָּהָב. וּבְרִתִּיכָא דְלַתְתָּא, שְׂאֵרוּ מִשְׂמַאלָא וְלְבִתָּר מִימִינָא, דְכְּתִיב זָהָב וְכֶסֶף וְנַחֲוֹשֶׁת. זָהָב בְּקַדְמֵיתָא, וְלְבִתָּר כֶּסֶף.

וְכֹל אֵינֹון רִתִּיכִין אַקְרוּן נְדִיב לֵב. כֹּל: לְאַבְלָלָא כֹּל שְׂאֵר רִתִּיכִין. לֵב. מְאֵי לֵב. הֵינֵנו רְזָא דְכְּתִיב, (משלי טו) וְטוֹב לֵב מִנְשֶׁתֶּה תְּמִיד. וְדָא אֵיהוּ לְבָא דְכְּלָא, וְדָא פְּרִסְיָא קַדִּישָׁא. וְעַל דָּא אַקְרוּן

